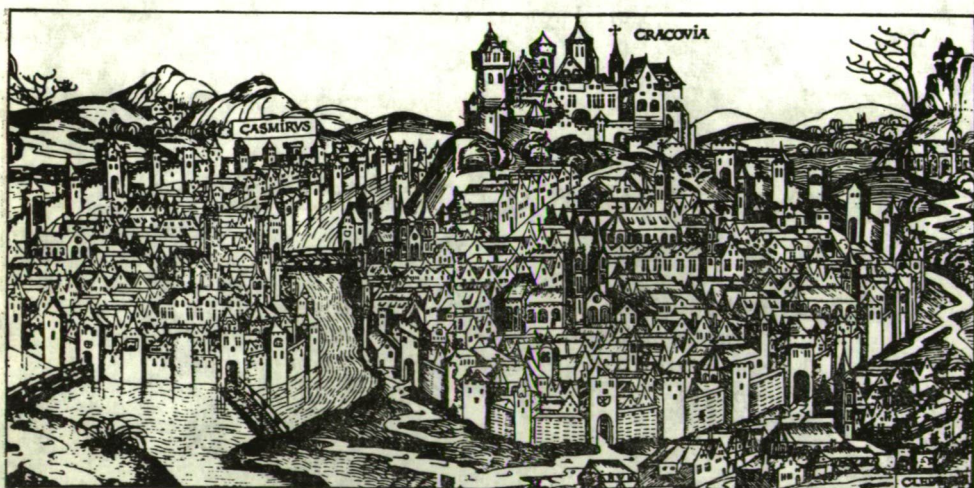

Édes dühű vers

*Itt minden fűszál a hozzátartozóm!
S nem mindegy: velem van-e vagy ellenem
Nem állhatok tétlenül e csillaghullató
foghíjas éjszakákban ahol minden
szitok s eldobott szemét képemet veri
s az én arcomba hull minden vérbeborult
névtelen káromkodás Engem korbácsolnak
részegek öntudatlan tekintetei
S hiába díszeleg Isten párna-szívemen
s hiába csupa-fül-radar a lélek
ha csöndekben csöndekkel hadonászok
s a füleket betömik ádáz édelgések*

*Itt minden sors a hozzátartozóm
Élő húsból szakadjon szavam
s úgy rakjam kőműveskelemini falba
hogy tisztesség vigyázza: függő ön
s elszánt hit habarcs-hatalma
Itt minden fűszál édes rokonom
velem lehet csak s nem ellenem
S amíg a versem sudárosodik
anyámra gondolok s az otthoni rétre
s belenézek rezzenéstelen
álcázott önzések fegyvercsövébe*

A KÜZÉPKORI KRAKKÓ LÁTKEPE